

1657

1. Beh. af Lovf. om Understøttelseskasser.

1658

ere og særlig Overveielse og stille den ud fra de andre Paragrafer, vilde der muligvis komme noget virkeligt Godt frem, men jeg tror, at, hvis man vil fastholde de Ansøkkere, som her ere udtalte navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, vil man ikke komme langt. En Gjennemførelse deraf vilde, selv om den lod sig sætte igjennem, være mere til Skade end til Gavn for den fattige Befolkning.

Scavenius: Der kan ikke være nogen Tvivl om, at de Herrer, som have indbragt dette Lovforslag, og da ganske specielt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, have været ledede af de varmeste Følelser for den Fattige, den daarlig stillede Del af Befolkningen. Jeg kan derfor kun beklage, at det ikke er lykkedes dem at give deres Tante, deres Stemmings Udtryk i et Lovforslag, som det er muligt at høre igjennem, og som det er muligt at bruge. Jeg vil ikke negte, at Lovforslaget — for saa vidt jeg er i Stand til at opfatte det Princip, som gaar der igjennem — er fuldstændig ubrugeligt. Lovens Princip finder efter min Opfattelse sit Udtryk i §§ 4 og 5, 7 og 8; thi § 3 indeholder kun Undtagelsesbestemmelser. Jeg ser ikke rettere, end at Lovforslagets Danske kortelig kan udtrykkes saaledes: Fattighjælp skal for Fremtiden ikke betragtes som og kaldes for Fattighjælp. Ifr. Grundlovens § 30; herfra undtages den Hjælp, som gives straffede, berygtede og fordrunkne Personer. Den Hjælp, der ydes disse Sidste, betales af det offentlige Fattigvæsen; den Hjælp, der ydes alle de andre Fattige, betales med $\frac{3}{4}$ af Staten og $\frac{1}{4}$ af Kommunen. Jeg er overbevist om, at saavel den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), der udtalte sig i Morgaars, paa ingen Maade have ment, at saaledes stulde det være; men naar man betragter §§ 4 og 5 og ser hen til §§ 7 og 8, saa tror jeg ikke, at man kan faae noget andet Resultat ud af Lovforslagets Bestemmelser, og dette bestyrkedes ogsaa overordentlig meget ved det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem, der sidder bagved mig (Holstein-Ledreborg); thi hans Forklaring af § 4 var i det Væsentlige i Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt. Det er ganske vist, at der i § 4 er opstillet en Betingelse, idet der staar, at Vedkommende har Ret til Understøttelse, naar han, i 1. Aar har været Medlem af en af de i § 3 nævnte Kasser eller har Afgang til Understøttelse af en "Sygekasse". Der behøves jo

imidlertid ikke nogen videre Udvikling for at se, at denne Betingelse er saa let at faae opfyldt, at, dersom dette skal være hele den Fordring, der stilles, for at denne Ret skal kunne nydes, saa har det virkelig, saa godt som Ingenting at sige; men skulde man dog tro, at det har nogen Betydning, saa beder jeg de Herrer at betragte § 5, hvorefter man da vil se, at selv de, som ikke ere Medlemmer af en saadan Syge- eller Alderdomsforsørgelseskasse, kunne faae al den Hjælp, de behøve. (Modsigelse). Der vil kunne siges: De faae ingen ubetinget Ret dertil. Det er sandt; men naar man ser, paa hvilken Maade § 7 har fordelt Udgifterne, der ville følge af denne Lov, saa kan man være sikker paa, at al Fattighjælp, som ikke § 4 Nr. 4 ubetinget forbyder at tage ud af Understøttelseskasserne, vil blive ydet af disse. Naar man, som sagt, dels ser hen til § 7 og dels tager Hensyn til den Maade, hvorpaa Bestyrelsen for Understøttelseskasserne skal vælges, kan man være vis paa, at det kun vil blive straffede, berygtede og, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) kaldte dem, notorisk fordrunkne Personer, som ikke ville blive fritagne for at komme ind under det offentlige Fattigvæsen. Hvad vil Følgen af dette Princip, ført ud i Livet, være? For det Første for Staten? Staten vil faae en meget betydelig Udgift, en langt større, end man tænker sig, men det skal jeg lade staa hen. Men hvorledes vil det gaa med Bevillingsmyndigheden? Denne Bevillingsmyndighed, som de ærede Medlemmer, der ere Medforslagsstillere af dette Forslag, frem for Andre have søgt at hævde og føre ud i sine Konsekventer, vil for Millioner være opgivet (Modsigelse). Det vil, naar jeg tager det i Kroner, gaa i Millioner, og vi tale jo om Kroner fra næste Aar. Rigsdagens Bevillingsmyndighed vil for Millioner om Aaret være henlagt til 11—1200 Understøttelseskassers Bestyrelse omkring i Landet. Hvis dette er noget Tiltalende for denne Forsamling, er det i alt Fald noget Nyt, som ikke kan Andet end interessere. For det Andet, hvorledes vil Forholdet være for Kommunerne? Ja, man kan jo sige, at Kommunernes Behoere ville faae en Lettelse, idet en stor Del af deres Fattigstat bliver kastet over paa Staten. Om denne Lettelse i Længden vil vise sig i Virkeligheden at være en saadan, det tvivler jeg paa; men jeg lader det staa hen. Men hvorledes vil Forholdet være for Kommunen som Individuelitet, om jeg saa maa sige? Det Raad, som